

Minister Finansów i Gospodarki

Warszawa, 14 sierpnia 2025 roku

Sprawa: Interpelacja nr 11265 Lidia Czechak w sprawie ściągalności podatków od wielkich zagranicznych firm kurierskich
Znak sprawy: DD5.054.4.2025
Kontakt: Kancelaria MF
tel.: +48 22 694 55 55
e-mail: kancelaria@mf.gov.pl

Pan
Szymon Hołownia
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

w związku z przesłaną Interpelacją nr 11265 pani poseł Lidii Czechak przedstawiam poniższe wyjaśnienia:

Ad 1. Za dochody (przychody) osiągnane na terytorium Polski, zgodnie z art. 3 ust. 3 ustawy CIT¹, przez podatników będących nierezydentami, uważa się w szczególności dochody (przychody) z wszelkiego rodzaju działalności prowadzonej na terytorium Polski, w tym poprzez położony na terytorium Polski zagraniczny zakład. Przepis ten stosuje się z uwzględnieniem dwustronnych umów o unikaniu podwójnego opodatkowania zawartych przez Polskę z państwem rezydencji podatkowej przedsiębiorstwa. Umowy zawierają szczególne zasady rozdzielające prawa do opodatkowania dochodów nierezydentów, zgodnie z którymi dochód takich podatników podlega opodatkowaniu w Polsce pod warunkiem, że działalność gospodarcza prowadzona jest za pomocą położonego w Polsce zakładu. Zakładem jest każda stała placówka, poprzez którą całościowo lub częściowo prowadzona jest działalność przedsiębiorstwa, w tym w szczególności miejsce zarządu, filia, biuro, fabryka, warsztat. W sytuacji, gdy przedsiębiorstwo prowadzi zatem działalność gospodarczą za pomocą zakładu zagranicznego położonego w Polsce, dochód przypisany do tego zakładu podlega opodatkowaniu w Polsce.

Jednocześnie, określenie przychodu podlegającego opodatkowaniu, kosztów jego

¹ Ustawa z dnia z 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2025 r. poz. 278, z późn. zm.)

uzyskania oraz zakresu przysługujących ulg i zwolnień podatkowych wynika z obowiązujących przepisów ustawy CIT.

Należy podkreślić, że dwustronny charakter umów skutkuje tym, iż te same przepisy ustalające zasady opodatkowania dochodu znajdują zastosowanie dla nierezydentów prowadzących działalność gospodarczą w Polsce jak i dla polskich przedsiębiorstw prowadzących działalność za granicą. W tym zakresie przewidziana jest zatem równowaga zasad opodatkowania.

Ad 2. Ministerstwo Finansów na bieżąco pracuje nad dostosowywaniem przepisów prawa podatkowego do zmieniającej się rzeczywistości gospodarczej. Przykładowo od 1 stycznia 2024 r. w Polsce zaczęły obowiązywać przepisy o tzw. minimalnym CIT (art. 24ca ustawy CIT), ukierunkowane na wyrównanie warunków konkurencji między podmiotami z kapitałem rodzimym a podmiotami finansowanymi kapitałem zagranicznym. Celem wprowadzenia tej regulacji było przeciwdziałanie unikaniu płacenia podatków przez podatników, którzy, pomimo prowadzenia wieloletniej działalności i wykazywania znaczących przychodów, jednocześnie wykazują straty podatkowe albo niewspółmiernie niskie dochody do opodatkowania.

Dlatego też, podatnikami minimalnego CIT są podmioty, które ponoszą stratę lub wykazują bardzo niski wskaźnik rentowności. Stawka podatku wynosi 10%. Podstawa opodatkowania jest ustalana – wg wyboru podatnika – jako 1,5% przychodów oraz określone koszty pasywne (tj. koszty finansowania dłużnego i usług niematerialnych) albo jako 3% przychodów.

Pracujemy również w obszarze cen transferowych, gdzie wymóg stosowania cen rynkowych dotyczy w równym stopniu podatników z kapitałem polskim jak i zagranicznym. W polskich przepisach o cenach transferowych nie są przewidziane preferencje dla podmiotów z kapitałem zagranicznym. Jednocześnie polskie przepisy w zakresie cen transferowych odpowiadają standardom międzynarodowym – w szczególności Wytycznym OECD w sprawie cen transferowych dla przedsiębiorstw wielonarodowych i administracji podatkowych (ang. OECD Transfer Pricing Guidelines for Multinational Enterprises and Tax Administrations).

W zakresie tzw. „podatku u źródła”, ze skutkiem od 1 stycznia 2017 roku „dookreślono” pojęcia rzeczywistego właściciela poprzez wprowadzenie w art. 4a pkt 29 ustawy definicji rzeczywistego właściciela, odpowiadającej klauzuli „beneficial owner”, jako koncepcji międzynarodowego prawa podatkowego. Zdefiniowanie klauzuli rzeczywistego właściciela w założeniu przeciwdziała transgranicznemu unikaniu opodatkowania – stosowanie jej ma gwarantować, że kryterium rezydencji podatkowej, jako narzędzie służące do korzystania z ochrony traktatowej przez podatników, nie jest wykorzystywane w niewłaściwy sposób.

Ponadto, do ustawy o CIT został dodany, ze skutkiem od 1 stycznia 2019 r. obowiązek stosowania przez płatnika tzw. mechanizmu pay & refund (MPR) na mocy art. 26 ust. 2e ustawy o CIT. Polega on na tym, że płatnik musi pobrać – od nadwyżki ponad kwotę 2 000 000 złotych – podatek według stawki ustawowej (19 albo 20%), bez możliwości zastosowania preferencji (w postaci niepobrania podatku, niższej stawki albo zwolnienia) wynikającej z międzynarodowej umowy podatkowej, prawa polskiego lub prawa unijnego (art. 26 ust. 2e ustawy o CIT).

Istotne znaczenie ma również obowiązywanie ustawy z dnia 6 listopada 2024 r. o opodatkowaniu wyrównawczym jednostek składowych grup międzynarodowych i

krajowych (Dz.U. 2024 poz. 1685) („Ustawa GloBE”), która zaimplementowała do polskiego porządku prawnego przepisy dyrektywy Rady (UE) 2022/2523 z dnia 15 grudnia 2022 r. w sprawie zapewnienia globalnego minimalnego poziomu opodatkowania międzynarodowych grup przedsiębiorstw oraz dużych grup krajowych w Unii Europejskiej („Dyrektywa”). Celem Dyrektywy było wdrożenie w Unii Europejskiej (UE) Globalnych zasad przeciwdziałania erozji podstawy opodatkowania („Zasad GloBE”) regulującego kwestie związane z globalnym minimalnym podatkiem.

Ustawa GloBE wprowadziła system globalnego podatku minimalnego oparty o trzy rodzaje podatku wyrównawczego:

- globalny podatek wyrównawczy (dalej jako: IIR),
- krajowy podatek wyrównawczy (dalej jako: QDMTT),
- podatek od niedostatecznie opodatkowanych zysków (dalej jako: UTPR).

IIR nakłada obowiązek zapłacenia odpowiedniego podatku wyrównawczego, co do zasady, na jednostkę dominującą najwyższego szczebla w grupie. Jednostka dominująca grupy, w jurysdykcji w której ma siedzibę, powinna zapłacić podatek wyrównawczy od swoich nisko opodatkowanych jednostek zależnych w innych jurysdykcjach.

QDMTT działa w sposób podobny do IIR, z tą istotną różnicą, że prawo do poboru podatku wyrównawczego zostaje w państwie, w którym znajdują się nisko opodatkowane jednostki składowe grupy, a więc najczęściej, będzie on płacony w tej jurysdykcji, gdzie ulokowany został nisko opodatkowany dochód (a niekoniecznie tam gdzie jest jednostka dominująca).

UTPR nakłada obowiązek zapłacenia podatku wyrównawczego od jednostki dominującej, na jednostki z grupy znajdujące się w danej jurysdykcji, w sytuacji gdy ta jednostka dominująca działa w innej jurysdykcji, w której nie ma IIR.

Ad 3. Porównywanie wyników podmiotów prowadzących z pozoru podobną działalność może prowadzić do błędnych wniosków. W tym kontekście należy brać pod uwagę także m.in. profil, specyfikę i charakter prowadzonej działalności. Dotyczy to również branży kurierskiej, która nie jest jednorodna. Istnieje szereg czynników mających wpływ na osiągnięte przez poszczególne podmioty wyniki finansowe. Część spółek kurierskich oprócz działalności stricte kurierskiej świadczy również usługi magazynowe czy spedycji kolejowej i targowej. Również sam sposób świadczenia usług kurierskich bywa odmienny. Są podmioty, które specjalizują się w dostarczaniu przesyłek do stacjonarnych punktów odbioru (w tym paczkomatów) oraz takie, które dostarczają głównie przesyłki bezpośrednio do adresatów.

Ad 4. Krajowa Administracja Skarbowa (KAS), zapewnienia wykonywanie obowiązków podatkowych i efektywny pobór danin publicznych.

Z tych względów nie znajdują przyzwolenia przypadki niepłacenia podatków. Każdy sygnał o nieprawidłowościach w tym zakresie podlega analizie, a w przypadku stwierdzenia wystąpienia ryzyka nieprawidłowości są podejmowane przez organy KAS dalsze działania.

Na uwagę zasługują również działania podejmowane przez Ministerstwo Finansów polegające na bieżącym monitoringu w zakresie wywiązywania się z obowiązków podatkowych kluczowych podmiotów (do których należy m.in. wskazana w przedmiotowej Interpelacji grupa podmiotów) oraz dokonywaniu oceny prawdopodobieństwa stosowania przez podatników, tzw. agresywnej optymalizacji podatkowej.

W przypadku powzięcia wątpliwości, co do rzetelności deklarowanych rozliczeń, podejmowane są odpowiednie działania, tj. mogą zostać uruchomione czynności sprawdzające, kontrola podatkowa albo kontrola celno – skarbowa. Zapewnia to adekwatne możliwości reakcji na występowanie nieprawidłowości w postaci unikania albo uchylania się od opodatkowania.

Jednakże ze względu na obowiązujące regulacje prawne, nie jest możliwe przekazanie szczegółowych informacji o podejmowanych działaniach KAS dot. konkretnych podatników. Informacje te stanowią tajemnicę skarbową i mogą być udostępnione wyłącznie podmiotom enumeratywnie wymienionym w przepisach ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (tj. Dz.U. z 2025 r., poz. 111 ze zm.).

W zakresie zmian mających na celu zwiększenia ściągальności podatków należy wskazać powołanie w Małopolskim Urzędzie Celno - Skarbowym w Krakowie Centrum Kompetencyjnego do spraw zwalczania agresywnego planowania podatkowego w podatku dochodowym od osób prawnych CIT oraz Zespołu do spraw zwalczania agresywnego planowania podatkowego w podatku dochodowym od osób prawnych.

Ad 5. Wskazać należy, że porównywanie przedsiębiorstw prowadzących działalność w tym samym segmencie jedynie na podstawie zadeklarowanych przychodów, kosztów oraz zapłaconego efektywnie podatku nie jest miarodajne i może prowadzić do niewłaściwych wniosków.

W myśl przepisów polskich i wytycznych OECD, aby zachować zgodność z zasadą ceny rynkowej i dokonać prawidłowej wyceny transakcji między podmiotami powiązаныmi powinno się jako punkt odniesienia traktować wynagrodzenie podmiotów o podobnym profilu funkcjonalnym.

Ponadto, odnosząc się do kwestii związanych z różnicą w kwotach odprowadzanego podatku przez firmy leżące w zainteresowaniu Pani Poseł, wyjaśnić należy, że na wysokość płaconego podatku dochodowego ma wpływ wiele czynników takich jak np.: skala i profil prowadzonej działalności, faza rozwoju przedsiębiorstwa, poczynione inwestycje, pełnione funkcje w grupie.

Zgodnie z zasadami wyrażonymi w Wytycznych OECD² i polskich przepisach, wynagrodzenie podmiotów powiązanych musi być adekwatne do profilu funkcjonalnego (pełnionych funkcji, ponoszonych ryzyk i angażowanych aktywów). Na rynku funkcjonują różne modele biznesowe, jednym z najczęściej spotykanych jest tzw. „model z pryncypałem”. Charakteryzuje się tym, że są w nim co do zasady 2 typy podmiotów:

- pełniące funkcje rutynowe, które ponoszą ograniczone ryzyka i w związku z tym uprawnione są do tzw. zysku rutynowego (stabilny, na stosunkowo niskim poziomie, co do zasady dodatni wynik, nawet w przypadku straty na całym łańcuchu),
- o funkcjach ponad rutynowych (pryncypałowicie) – podmioty ponoszące wszystkie istotne ryzyka, które co do zasady uprawnione są do zysku rezydualnego (nadwyżka nad zyskiem rutynowym) i w przypadku straty na całym łańcuchu to one ponoszą jej ciężar.

W myśl przepisów polskich i wytycznych OECD, aby zachować zgodność z zasadą ceny rynkowej i dokonać prawidłowej wyceny transakcji między podmiotami

² https://www.oecd.org/en/publications/oecd-transfer-pricing-guidelinesformultinational-enterprises-and-tax-administrations-2022_0e655865-en.html

powiązanymi powinno się jako punkt odniesienia traktować wynagrodzenie podmiotów o podobnym profilu funkcjonalnym. Tym samym nie można porównywać wynagrodzenia podmiotu rutynowego z wynagrodzeniem pryncypała.

Z wyrazami szacunku

Z upoważnienia Ministra Finansów i Gospodarki

Jurand Drop

podsekretarz stanu

w Ministerstwie Finansów